

ברוך ה' אלקי ישראל

הוכחת אמיתות התורה

קוראים יקרים, במהלך הוכחה זו תוכלו לקרוא דברים חשובים ביותר מאת רב סעדיה גאון, הנחשב עד לימינו כאחד מגדולי חכמי ישראל בכל הדורות. אלו מכם שיבחנו את המסורת שעם ישראל העביר בכל דור ודור, יגלו שדבריו הקצרים של הגאון מספיקים כדי להוכיח בצורה פשוטה וקלה את אמיתות תורת ישראל. בטרם יוצגו דבריו החשובים של הגאון, יש להסביר בקצרה מספר דברים אשר יסייעו להבנה טובה של דברי הגאון. הביטו תחילה בפירוט התורה לגבי מספר הגברים הלוחמים מגיל עשרים ומעלה, עפ"י חלוקה לשבטים. פירוט זה אינו כולל בתוכו את פירוט מספרם של הילדים, הנשים, המבוגרים, ושבט הלוי. בנוסף, התורה מזכירה את מספרם הכולל של הלוחמים פעמים רבות, כפי שמיד תוכלו לראות:

שבט	במדבר א'	במדבר ב'	במדבר כ"ו
ראובן	46,500	151,450	43,730
שמעון	59,300		22,200
גד	45,650		40,500
יהודה	74,600	186,400	76,500
יששכר	54,400		64,300
זבולון	57,400		60,500
אפרים	40,500	108,100	32,500
מנשה	32,200		52,700
בנימין	35,400		45,600
דן	62,700	157,600	64,400
אשר	41,500		53,400
נפתלי	53,400		45,400
סה"כ	603,550	603,550	601,730

"וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִרְעַמְסֵס סִכְתָּה פְּשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלְפֵי רִגְלֵי הַגְּבָרִים לְבַד מִטָּף". "לְכָל הַעֲבָר עַל־הַפְּקָדִים מִפֶּן עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמֵעַלָּה לְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלְפֵי וּשְׁלֹשֶׁת אֶלְפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים". "וַיְהִי כִּלְהַפְּקָדִים שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלְפֵי וּשְׁלֹשֶׁת אֶלְפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים". "אֵלֶּה פְּקוּדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְבַיִת אֲבֹתָם כְּלַפְקוּדֵי הַמִּחְנֶה לְצַבָּאתָם שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלְפֵי וּשְׁלֹשֶׁת אֶלְפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים". "וַיֵּאמֶר מֹשֶׁה שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלְפֵי רִגְלֵי הָעָם אֲשֶׁר אָנֹכִי בִקְרַבּוֹ". "אֵלֶּה פְּקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלְפֵי וְאַלְפֵי שְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים".

רק אדם חריג ביותר יכול להמציא בשקר בורא, ותורה עם מאות מצוות מאת אותו הבורא. רק אדם שכזה יכול להמציא תורה אשר מיועדת להעברה מדור לדור. אדם שכזה נדרש לחיות את חייו בהתחזות לצאצאיו וליתר הסובבים אותו, תוך שהוא מראה להם הערצה מדומה לבורא, בטחון מדומה בבורא, יראת חטא מדומה, תפילות מדומות לבורא, ועוד. בנוסף, אדם שכזה נדרש לחיות את חייו תוך שמירה על מצוות מדומות, כגון איסור הבערת אש בשבת, ברית מילה, ועוד מאות מצוות המבטלות את החירות שהייתה לו, עד לחיובו במצוות המדומות. עקב הדברים לעיל, ובגלל הצורך בדעה אחידה והסכמה בפרטים רבים ביותר, בתרחיש בו היה ניסיון להמציא תורה בסתר מבלי שהסוד נחשף, מעבירי התורה היו בודדים בלבד, ואולם תורתנו מציינת שעם ישראל אשר קיבל את התורה היה עם רב. תרחיש בו בודדים מצליחים להעביר לדורות שאחריהם מסורת של עם רב, אינו אפשרי, כי בודדים לא יכולים לשכנע את הדורות הבאים שהם עם רב. בתרחיש אחר בו היה ניסיון גלוי בקרב עם רב להמציא את התורה, רק חריגים ביותר היו מקבלים את התורה, ורוב העם היה מתנגד למזימה. במצב זה דבר המזימה בוודאי שהיה נשמע בכל עבר, ולא הייתה ניכרת אחדות, ואולם תורתנו מציינת אחידות בכל העם בנוגע לסיפורי התורה. תרחיש בו אנשים חריגים אלו מצליחים להעביר לדורות שאחריהם מסורת המציינת אחידות של עם רב בנוגע לתורה, אינו אפשרי, כי לא ניתן לשכנע את הדורות הבאים לקבל מסורת עם, השונה לחלוטין מהמציאות בפועל. זכירת שני התרחישים לעיל ואופן ביטולם תסייע לכם בבואכם לחקור ולאמת את מסורתנו מתקופת מתן תורה ועד עצם היום הזה.

להלן תרגום דברי רב סעדיה גאון, מתוך ספרו "הנבחר באמונות ובדעות", בהוצאת הרב יוסף קאפח, עמוד קלא: "וכבר אמרו הכתובים שיש למסורת הנכונה אמתות כאמתת הדבר המושג בחושים, והוא אמרם, כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד (ירמיהו פרק ב פסוק י), ולפי שהוסיף בענין הספור והתבוננו מאד,

אומר אני כי הספור אפשר שיפול בו הפסד מה שלא יתכן במוחש משתי סבות, האחת מדרך המחשבה, והשנית מדרך הזדון, ולפיכך אמר והתבוננו מאד. וכאשר חקרנו בשני דברים אלו היאך להבטיח את הסיפור משניהם, ומצאנו בשכל כי המחשבה והזדון לא יפלו ויעלמו אלא לבודדים, אבל הקבוץ המרובה הרי מחשבותיהם לא ישתוו, ואם יזידו ויסקימו ליצור ספור לא יעלם הדבר בפני רבים מהם, וכל מקום שיצא ספורם יצא עמו ענין הסכמתם, וכאשר הספור נקי משני אלה אין שום דרך שלישית הגורמת הפסדו. וכאשר אנו מעמידים ספורי אבותינו על פי היסודות הללו ימצאם הבודק שלמים מטענות אלה, אמתיים וקיימים". דבריו של רב סעדיה גאון מבהירים לנו שעפ"י השכל הישר, למסורתנו יש אמיתות כשאר הדברים המוחשיים שביססנו בדעתנו, ולמרות שיש שני תרחישים להמצאת התורה, שניהם נפסלים, בהתחשב במסורת שהועברה אלינו מדור לדור. כל אשר יבחן את מסורת אבותינו בכל השנים יראה היטב כי העברת התורה מדור לדור היא העברת מסורת של עם רב מדור לדור, ללא העברת מסורת של יחידים, וללא כל סיפור של מזימה.

מסורתנו היא מסורת של תורה שבכתב, ותורה שבעל פה, שהועברו מדור לדור עד לימינו. מסורת עמינו אינה כוללת כל דבר חריג באופן העברת התורה שבעל פה, ולכן לא ניתן להכחיש את התורה שבע"פ. הביטו בפסוקים הבאים: "לֹא תִסְפוּ עַל־הַדָּבָר אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לְשִׁמּוֹר אֶת־מִצְוֹת יְקֹנֶךָ אֲלֶקְיִכֶם אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם". "אֵת כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם אֲתוֹ תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא־תִסְפוּ עָלָיו וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ". אלקים מצוה עלינו פעמיים שלא להוסיף או לגרוע מהמצוות שניתנו לנו. המצוות הללו שומרות על התורה, מכיוון שאם היה מצב בו העם לא הכיר תורה שבעל פה, והיה בא אדם כלשהוא לעם במהלך הזמן, תוך שהוא טוען שאלקים נתן למשה רבינו גם תורה שבעל פה, הם בוודאי שהיו דוחים אותו ולא מקבלים את דבריו. עפ"י הדברים הנ"ל, לא ניתן לומר שתורה שלמה בשם "תורה שבעל פה", המכילה את ההסבר כיצד לקיים את המצוות, הומצאה במהלך הזמן, כי במצב זה מדובר בהוספה של תורה שלמה, באיסור מוחלט על דברי אלקים, וכן תורה שלמה שהעם לא הכיר ולא שמע, ובוודאי שלא היה מקבל מאותו הזמן. נסתכל לדוגמא על הכתוב בתורה: "וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם", כלומר לכאורה כולנו צריכים לקשור את התורה בצורה כלשהיא על היד ולשים אותה בצורה כלשהיא בין העיניים. בפועל בהסבר של המצוה, במסגרת התורה שבע"פ אנו לומדים מי חייב במצות התפילין, אלו פרשיות בתפילין של יד ובתפילין של ראש, מהי צורת התפילין, מהו מקום ההנחה ביד ובראש, אופן הקשירה וכו', כאשר כל שינוי מההוראות הללו אינו נחשב כקיום מצוות תפילין. כפי שניתן לראות, התורה שבע"פ מבארת את המצוות ומוסיפה על הכתוב בתורה, ולכן האפשרות של שתילת תורה שבע"פ במהלך הזמן אינה אפשרית, בגלל שהיא סתירה גמורה למסורת של עמינו.

הניסים שאירעו לבני ישראל היו מדהימים ולא ניתן לומר שהם דמיינו או לא הבינו את מה שהם רואים ושומעים. עשר המכות המחישו שליטה מוחלטת בטבע. קריעת ים סוף המחישה שליטה בטבע, כאשר הים נפתח כשבני ישראל הגיעו אליו. מן ירד רק מסביב למחנה שלהם בכל יום מלבד בשבתות במשך ארבעים שנה. מעמד הר סיני היה מעמד אדיר שבו אלקים דיבר אל כל עם ישראל מן השמים, ועוד. ניקח לדוגמא את נס קריעת ים סוף: בני ישראל הגיעו לים, לא הבינו כיצד ימלטו מהמצרים, ואז הים נפתח להם, והם עברו ביבשה בתוך הים, כשחומות מים אדירות מימינם ומשמאלם. לאחר מכן כשהם סיימו לעבור, הים נסגר על המצרים שרדפו אחריהם. נס אדיר זה אינו משאיר מקום לספקות, כי זהו שינוי מדרך הטבע, ואירוע חד פעמי בתולדות כל ההיסטוריה האנושית.

לפני כמאתיים וחמישים שנה קמה תנועת ההשכלה. בשנים הללו של קום התנועה עם ישראל העביר את מסורתנו, אולם בעקבות תנועת ההשכלה החלו להתרחק מהתורה חלק מהיהודים. אף לאחר התרחקות רבים מהתורה, בתקופה שלאחר השואה, עדיין העבירו את מסורת דת ישראל כמיליון יהודים שחיו ברחבי העולם. יהודים אלו העבירו לנו במסורת את המשנה, הגמרא, מדרשים, ספרי הלכה ועוד. בדורותינו ניכרת התחזקות וחזרה לשורשים, כאשר היום חיים ברחבי העולם מיליוני דתיים. במידה ואתם לא דתיים, אם תתבוננו סביבכם תוכלו לראות שבבתים רבים שומרים על מצוות ברית המילה, קובעים מזוזות כך שבתוכן כתובות פרשיות מהתורה, חוגגים חגים, ועוד. בנוסף, במידה ואתם לא דתיים, אם תשאלו ותחקרו במשפחתכם ובמשפחות חברים, תגלו שבבתים רבים השורשים הם דתיים, כבר לפני ארבעה דורות, עדות למסורתנו האדירה.

לסיום, ראו כיצד דברי התורה הבאים מייצגים מסורת ייחודית לעמינו, עד עצם היום הזה: "כִּי שָׂאֲלֶנָּה לְיָמִים רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹקִים אָדָם עַל־הָאָרֶץ וְלִמְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם וְעַד־קַצֵּה הַשָּׁמַיִם הַנְּהַלְתָּ כַּדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אוֹ הַנְּשִׁמְעַתְּ כָּמֹהוּ: הַשְּׁמַע עִם קוֹל אֱלֹקִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כַּאֲשֶׁר־שָׁמַעְתָּ אֹתָהּ וַיְחִי: אוֹ הַנְּסֶה אֱלֹקִים לְבּוֹא לְקַחַת לּוֹ גוֹי מְקַרֵּב גּוֹי בְּמִסַּת בְּאֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְגִיד תְּזָקָה וּבְזָרוּעַ נְטוּלָה וּבְמוֹרָאִים וְגִדְלִים כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה לְכֶם יְקֹנֶךָ אֱלֹקֵיכֶם בְּמִצְרָיִם לְעֵינֶיךָ: אֹתָהּ הִרְאֵתָ לְדַעַת כִּי יְקֹנֶךָ הוּא הָאֱלֹקִים אֲיֵן עוֹד מְלַבְדִּי".

"כִּי־מִלָּאָה הָאָרֶץ דַּעַת אֶת־יְקֹנֶךָ כַּמִּים לֵים מְכִסִּים"